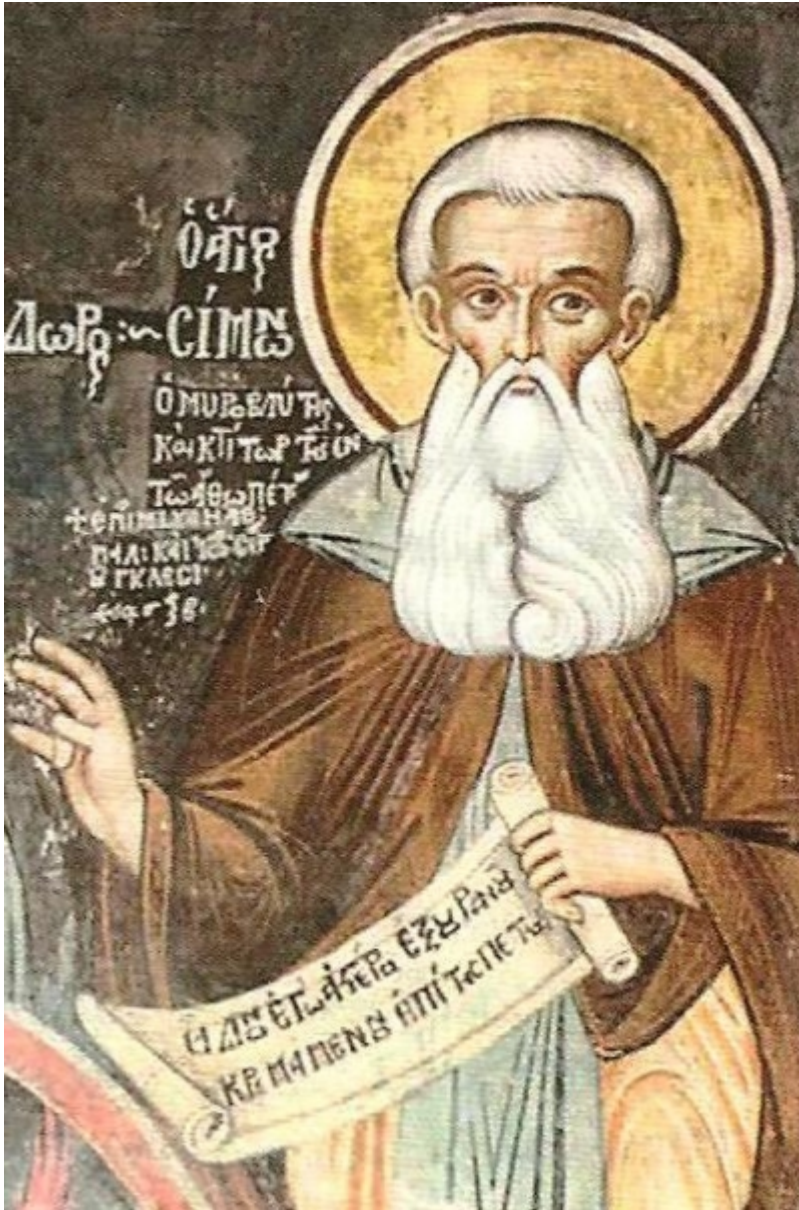

Όσιος Σίμων ο Μυροβλύτης (+1257)

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Κτήτορας της τολμηρότερης αρχιτεκτονικά αγιορείτικης μονής, της Σιμωνόπετρας. Υπήρξε θαυμάσιος ασκητής, θαυματουργός και μυροβλύτης.

Υποτάχθηκε σε αυστηρό Γέροντα και τόσο τον αγάπησε, ώστε την ώρα που κοιμόταν ασπαζόταν τα πόδια του και κατά την απουσία του τον τόπο της κατακλίσεως του. Πίστευε ότι δίχως αυτόν δεν θα μπορούσε ν' ανεβεί στον ουρανό. Η υποταγή του έδωσε την υψοποιό ταπείνωση και αυτή τη διάκριση. Με την ευλογία του Γέροντα του κατοικεί σε σπήλαιο, πού σώζεται μέχρι σήμερα κοντά στη μονή του, για να δοθεί όλος στην προσευχή, δίχως να φοβάται τις συχνές επιθέσεις των δαιμόνων. Οι επισκέψεις των ανθρώπων τον σύγχυζαν και

ετοιμαζόταν ν'αναχωρήσει σ' ερημικότερο τόπο, όταν άκουσε προσευχόμενος ουράνια φωνή· «Σίμων, φίλε πιστέ, και λάτρη του Υϊού μου, μη αναχωρεί των ώδε, ότι εις φως τέθεικά σε μέγα, και μέλλω να δοξάσω τον τόπον τούτον με το όνομα σου». Πιστεύοντας στην αναξιότητά του ο άξιος, θεώρησε τη φωνή τέχνασμα του πονηρού. Τη νύκτα των Χριστουγέννων προσευχόμενος είδε αστέρα να κατεβαίνει από τον ουρανό και να στέκεται πάνω στην πέτρα, όπου σήμερα η μονή, και η φωνή της Θεοτόκου να του λέγει· «Εδώ πρέπει να θεμελίωσης, ω Σίμων, το κοινόβιόν σου, και να σώσης ψυχάς, και πρόσεχε καλώς· μη απιστήσης, ως πρότερον, εγώ θέλω είμαι βοηθός σου». [\(περισσότερα...\)](#)